

ZIUA A ȘAPTEA

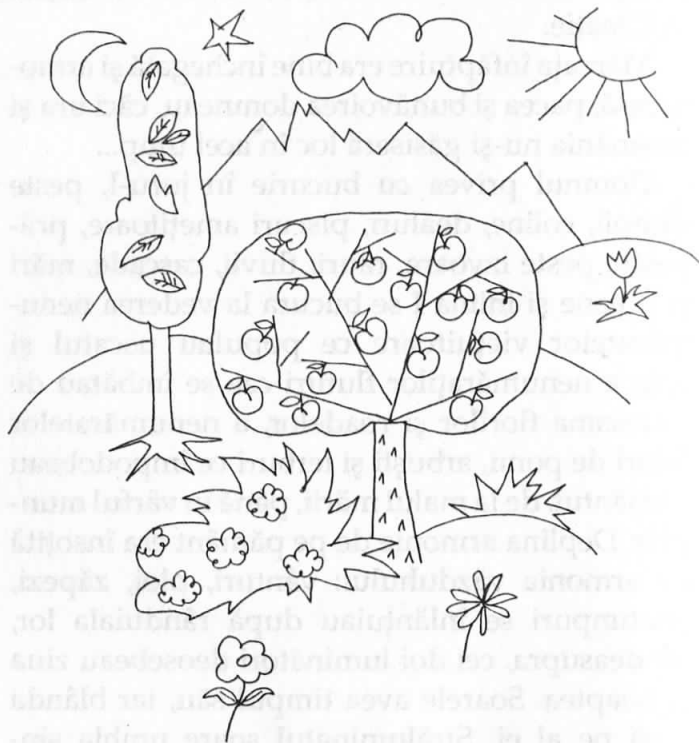
 într-o nemăsurată iubire, Dumnezeu a făcut lumea. Lucrarea aceasta a durat șase zile. În ziua a șaptea, Atotputernicul s-a odihnit, cercetând minunata sa Creație.

Măreța înfăptuire era bine încheată și armonioasă, pacea și bunăvoirea domneau, căci ura și dușmănia nu-și găsiseră loc în acel timp...

Domnul privea cu bucurie în juru-I, peste câmpii, coline, dealuri, piscuri amețitoare, prăpăstii, peste izvoare, râuri, fluvii, cascade, mări și oceane și inima I se bucura la vederea nenumăratelor viețuitoare ce populau uscatul și apa, a nenumăraților fluturi cae se îmbătau de mireasma florilor și roadelor, a nenumăratelor feluri de pomi, arbuști și ierburi ce împodobeau pământul, de la malul mării, până în vârful munților. Deplina armonie de pe pământ era însoțită de armonia văzduhului: vânturi, ploi, zăpezi, anotimpuri se înlănțuiau după rânduiala lor, iar deasupra, cei doi luminători deosebeau ziua și noaptea. Soarele avea timpul său, iar blânda lună pe al ei. Străluminatul soare umbla singur, dar blânda doamnă a nopții era însoțită de puzderie de stele. Stelele erau ființe minunate. Ziua dormeau în culcușuri de roze albe și nori

pufoși, printre îngerii care cântau cu glasuri cerești cântări minunate, întrerupte de clinchet sfânt de clopoței...

Noaptea, preschimbate în dalbe zâne, coborau pe pământ pentru a se bucura de frumusețea lumii de aici. Se alergau cu luceferii prin văi și vâlcele, sunetul glasurilor lor sporind armonia nopților luminoase. Aceasta, cât erau copile...

Doar o mică și delicată steluță sta lângă maica Lună... Domnul se miră:

– Dar tu, Steluțo, de ce te ascunzi în spatele mamei tale și nu zburzi alături de suratele tale?

– E nespus de sfioasă!, răspunse dalba doamnă a nopții. Și tocmai îmi povestea ce vis a avut: cum se făcea că este o stea mare și luminoasă, care a plecat într-o lungă călătorie de la Soare-Răsare la Soare-Apune, peste mări și peste țări, și a ajuns în locul nașterii celui mai mare împărat...

Domnul o privi preț de o clipă, apoi, gânditor și zâmbind în barba-I albă, spuse:

– Micuță Steluță, visul tău se va adevări. Când va sosi ceasul, vei avea cinstea să fi Călăuza celor trei Mari Învățați, care vor merge la Bethleem să-L cinstească pe Fiul Meu. Tu vei vesti lumii întregi un nou început...